KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2017/133,

annettu 25 päivänä tammikuuta 2017,

yhdenmukaistetun standardin EN 14342:2013 ”Puiset lattianpäällysteet. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä” viitetietojen säilyttämisestä varauksin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 nojalla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ([1]) ja erityisesti sen 18 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaisesti sen 17 artiklassa tarkoitettujen yhdenmukaistettujen standardien on täytettävä kyseisellä asetuksella tai sen nojalla vahvistetut yhdenmukaistetun järjestelmän vaatimukset.

(2) Euroopan standardointikomitea (CEN) hyväksyi heinäkuussa 2013 yhdenmukaistetun standardin EN 14342:2013 ”Puiset lattianpäällysteet. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä”. Standardin viitetiedot julkaistiin myöhemmin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([2]).

(3) Saksa esitti 21 päivänä elokuuta 2015 yhdenmukaistettua standardia EN 14342:2013 koskevan virallisen vastalauseen. Virallinen vastalause koski kyseisen standardin kohtaa 4.4, joka käsittelee tiettyjen vaarallisten aineiden arviointimenetelmiä ja -perusteita, ja vastalauseessa pyydettiin poistamaan standardin viitetiedot *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* tai vaihtoehtoisesti lisäämään rajoitus, jossa standardin kohta 4.4 poistetaan kyseisten viitetietojen soveltamisalasta.

(4) Saksa katsoi, että standardi ei sisällä yhdenmukaistettuja menetelmiä, joilla kyseisten rakennustuotteiden suoritustasoa arvioitaisiin suhteessa muiden vaarallisten aineiden ominaispäästöihin. Standardin kohdassa 4.4 tuodaan itse asiassa esiin, että muiden vaarallisten aineiden kuin standardin muissa kohdissa käsiteltyjen vaarallisten aineiden päästöjä tai pitoisuutta koskeva tarkastus tai ilmoittaminen olisi tehtävä ottaen huomioon käyttöpaikan kansalliset säännökset.

(5) Saksan mukaan tämä puute tarkoittaa asetuksen (EU) N:o 305/2011 17 artiklan 3 kohdan rikkomista, sillä kyseessä oleva standardi ei täysin täytä asiaankuuluvassa toimeksiannossa esitettyjä vaatimuksia, kuten 18 artiklassa säädetään.

(6) Lisäksi Saksa painotti, että on tärkeää käsitellä asianmukaisesti tällaisten muiden vaarallisten aineiden, varsinkin haihtuvien orgaanisten yhdisteiden, päästöjä yhdenmukaistettujen standardien puitteissa etenkin kyseisten puuperäisten tuotteiden tapauksessa.

(7) Näistä syistä Saksa pyysi poistamaan kyseisen standardin viitetiedot tai vaihtoehtoisesti lisäämään rajoituksen, jolla kohta 4.4 poistetaan viitetietojen soveltamisalasta, jotta jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus hyväksyä kansallisia säännöksiä kyseisen perusominaisuuden suoritustason arvioinnista, kun kyseessä ovat muiden vaarallisten aineiden päästöt.

([1]) EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

([2]) Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto (EUVL C 259, 8.8.2014, s. 1). Viimeisin julkaisu: Rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 täytäntöönpanoon liittyvä komission tiedonanto (EUVL C 398, 28.10.2016, s. 7).

(8) Kun arvioidaan esitettyjen väitteiden hyväksyttävyyttä, olisi todettava, että jos Saksan vaihtoehtoinen pyyntö katsottaisiin erilliseksi pyynnöksi, jolla haetaan jäsenvaltioille mahdollisuutta ottaa käyttöön lisävaatimuksia koskevia kansallisia säännöksiä, kyseistä väitettä ei pitäisi katsoa hyväksyttäväksi, sillä se ei kohdistuisi standardin EN 14342:2013 sisältöön. Pyynnön sanamuoto kohdistuu kuitenkin selvästi kyseistä standardia koskevan viittauksen soveltamisalan rajoittamiseen, ja näin ollen olisi katsottava, että Saksan pyyntöönsä liittämät tällaista rajoittamista koskevat selvitykset ovat vain osia virallisen vastalauseen perusteluista, joten niitä ei pitäisi tarkastella erillisinä.

(9) Yhdenmukaistetuissa standardeissa olisi asetuksen (EU) N:o 305/2011 17 artiklan 3 kohdan mukaisesti esitettävä menetelmät ja kriteerit, joilla arvioidaan standardien piiriin kuuluvien tuotteiden perusominaisuuksien suoritustasot. Aivan kuten Saksa on maininnut, standardin EN 14342:2013 kohdassa 4.4 esitetään vain viittaus voimassa oleviin kansallisiin säännöksiin. Tältä osin standardi EN 14342:2013 ei täytä asetuksen (EU) N:o 305/2011 17 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

(10) Myös unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö ([1]) osoittaa, ettei jäsenvaltioilla ole oikeutta ottaa käyttöön minkään perusominaisuuden suoritustason arviointia käsitteleviä kansallisia säännöksiä, joissa ylitetään yhdenmukaistettujen standardien sisältö, kun kyseessä on niiden piiriin kuuluvien rakennustuotteiden kaupan pitäminen tai käyttö. Standardin EN 14342:2013 sisältö on siis myös näiden periaatteiden vastainen.

(11) Näistä syistä ja ottaen huomioon, että asetuksia sovelletaan sellaisinaan, standardin EN 14342:2013 kohtaa 4.4 ei tätä virallista vastalausetta käsittelevän menettelyn tuloksesta riippumatta pitäisi soveltaa.

(12) Koska unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä ([2]) vahvistetaan asetuksella (EU) N:o 305/2011 tai sen nojalla perustetun yhdenmukaistetun järjestelmän tyhjentävyys, standardin EN 14342:2013 kohdan 4.4 pätemättömyys ei kuitenkaan tarkoita, että jäsenvaltiot voisivat hyväksyä muiden vaarallisten aineiden ominaispäästöjen arviointia käsitteleviä kansallisia säännöksiä.

(13) Standardin EN 14342:2013 sisällön sekä Saksan, muiden jäsenvaltioiden, CENin ja teollisuuden toimittamien tietojen perusteella ja kun on kuultu asetuksen (EU) N:o 305/2011 64 artiklalla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1025/2012 ([3]) 22 artiklalla perustettuja komiteoita, olisi todettava, että kyseisen standardin viitetietojen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaisemisen jatkamista vastaan ei ole esitetty merkittäviä vastalauseita. Kohdan 4.4 poistaminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistujen viitetietojen soveltamisalasta on nostanut esiin kysymyksiä, joiden taustalla on se, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön tulkitaan antavan jäsenvaltioille mahdollisuuden vahvistaa tuotteiden vapaata liikkuvuutta rajoittavia vaatimuksia, jos ne katsovat, että kyseisten tuotteiden turvallisuudesta ei ole riittäviä takeita. Unionin tuomioistuin on kuitenkin jo itse todennut, että tällainen tulkinta asettaisi kyseenalaiseksi tämän alan yhdenmukaistamisen vaikuttavuuden [("effet utile")] ([4]).

(14) Kyseisen standardin väitettyä puutteellisuutta ei näin olisi pidettävä riittävänä perusteena hyväksyä Saksan ensimmäinen pyyntö eli standardin EN 14342:2013 viitetietojen poistaminen kokonaan *Euroopan unionin virallisesta lehdestä*. Sen vuoksi pyyntö olisi hylättävä.

(15) Mitä tulee vaihtoehtoiseen pyyntöön, joka koskee viitetietojen rajoittamista sulkemalla kohta 4.4 niiden soveltamisalan ulkopuolelle, on ensiksikin muistutettava, että tätä virallista vastalausetta käsittelevän menettelyn tuloksesta riippumatta kyseistä kohtaa ei pidä soveltaa, kuten on jo osoitettu. Selkeyden vuoksi on kuitenkin tarpeen nimenomaisesti sulkea kyseinen pätemätön kohta viitetietojen ulkopuolelle.

(16) Standardin EN 14342:2013 viitetiedot olisi näin ollen säilytettävä, mutta on tarpeen lisätä rajoitus, jolla kyseisen standardin kohta 4.4 poistetaan niiden soveltamisalasta,

([1]) Ks. erityisesti unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-100/13 (*komissio v. Saksa*), 55 kohta ja sitä seuraavat kohdat.
([2]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-100/13 (*komissio v. Saksa*), 62 kohta.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1025/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, eurooppalaisesta standardoinnista, neuvoston direktiivien 89/686/ETY ja 93/15/ETY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/9/EY, 98/25/EY, 95/15/EY, 97/23/EY, 98/34/EY, 2004/22/EY, 2007/23/EY, 2009/23/EY ja 2009/105/EY muuttamisesta ja neuvoston päätöksen 87/95/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1673/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 12).
([4]) Ks. unionin tuomioistuimen tuomio asiassa C-100/13 (*komissio v. Saksa*), 60 kohta.

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Säilytetään yhdenmukaistetun standardin EN 14342:2013 ”Puiset lattianpäällysteet. Ominaisuudet, vaatimustenmukaisuuden arviointi ja merkintä” viitetiedot ja lisätään niihin rajoitus.

Komissio lisää *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistuun yhdenmukaistettujen standardien viiteluetteloon seuraavan rajoituksen: ”Standardin EN 14342:2013 kohta 4.4 poistetaan julkaistun viitetiedon soveltamisalasta”.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 25 päivänä tammikuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER